

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1400. usque ad annum 1415 - Unacum Dissertatione
Præliminari Ad Historiam Sæculi XV.

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1767

VD18 90118286

§. 96. Hussi sermones, ac mores nesarii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66281](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-66281)

mia sui ipsius existimatione inflatus, sua-
rumque opinionum obstinax idololatra ob-
rationes jam antea allegatas, quominus
compareret, sibi ignosci petiit, atque a-
trocious adhuc contra summum Pontifi-
cem in suis concionibus declamavit. Hunc
nil nisi simplicem, nec se superiorem
esse Sacerdotem, omnique jure ipsum ci-
tandi destitutum calumniatus est. Imo
ob novam hanc citationem insanius fu-
rens ruptis omnibus modestiae habenis,
Wiclefi librorum lectionem commendat,
cultum vero imaginum abolendum, con-
fessionem peccatorum, necnon mortuo-
rum in cæmeteriis sepulturam res esse
inanis, ac denique horarum Canonica-
rum recitationem, atque abstinentiam a
carnibus esse meras hominum traditiones,
in Verbo Dei minime fundatas, publice
e suggestu propugnat.

Sæcul. XV.
A.C. 1414.

§. CXVI.

Ioannis Husi sermones, ac mores nefarii.

Sub idem tempus in quodam sermone *Æn. Sylv.*
ad populum demonstrare conniteba-*hist. Bohem.*
tur, Ecclesiasticorum vitia ac peccata co-*cap. 25.*
ram omnibus e suggestu redarguenda;
aliasque adhuc movit quæstiones, quarum
una erat de sanguine Christi Domini,
cujus pretiosas reliquias plurimi penes se
sup

A a 5 habe-

Sæcul. XV. habere jactitabant; altera de sensu, quo
A.C. 1414. Christus appellari valeat panis. Primum
 dubium ipius dissolvit dicens, Christum
 Dominum semel glorificatum omnem
 suum reassumpsisse sanguinem, nullum
 que in terris remansisse, necnon miracu-
 la, quæ de apparitione Sanguinis Christi
 recenserentur, potissima ex parte nil nisi
 fraudes, atque avarorum Sacerdotum
 imposturas esse. Ad secundam quæstio-
 nem affirmat, eundem Christum Domi-
 num dici posse panem. In neutra ta-
 men harum quæstionum decisione Hus-
 sus circa articulum de transubstantiatione
 panis & vini in Corpus & sanguinem,
 necnon circa præsentiam realem a fide
 Ecclesiæ aberrasse videtur. Eodem tem-
 pore Petrus Dresdensis e patria sua pro-
 pter Waldensium hæresim ejectus, Pra-
 gam venit, atque Jacobello de Minia Sa-
 celli ad S. Michaelem Sacerdoti auctor
 fuit, ut Communionem sub utraque spe-
 cie restaurandam esse prædicaret. Quem
 errorem Hussitæ avide arripuerunt, pa-
 lamque Concionibus suis declararunt po-
 pulo, etiam Laicis usum Calicis necessa-
 rium, ac Eucharistiam eisdem duplice sub
 specie administrandam esse.

Tum Universitatis Pragensis Doctores,
 quadraginta quinque Wiceli propo-
 ntes censura perstrinxerunt, addita præfa-
 tione, qua Pontificis, Cardinalium, at-
 que

que Ecclesiæ Romanæ deprædicatur au- Sæcul. XV.
 ßtoritas, Hussitæ vero contumaciæ po- A. C. 1414.
 stulantur. Ex adverso Joannes Hussus
 contra harum propositionum censuram
 ingentem sermonum & libellorum farra-
 ginem conscripsit, & nonnullas earum a
 Censoribus damnatas pro aris & focis
 propugnavit, uti erant illæ, quæ prædi-
 candi libertatem, sæcularium Principum
 in bona Ecclesiastica potestatem, mere
 voluntariam decimarum præstationem,
 atque a Principibus, si in peccato mor-
 tali existerent, amissum bonorum tem-
 poralium atque Ecclesiasticorum domi-
 nium concernunt. Vastissimum etiam
 tractatum *de Ecclesia* composuit, illumique
 Præfationi, quam Universitatis Censu-
 ræ præfixam memoravimus, opposuit;
 in eo defendit Ecclesiam ex solis præde-
 stinatis constitui, Christum illius esse ca-
 put & fundamentum, Pontificem autem,
 ejusque Cardinales nonnisi illius mem-
 bra esse, ceteros Prælatos æque ac illos
 Apostolis successisse, eisque nullum debe-
 ri obsequium, nisi præcepta injungerent
 legi divinæ consentanea; ac denique ex-
 communicationem sine fundamento ful-
 minatam nullatenus ligare.

§. XCVII.